

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 52/2021-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 9C/244/2011 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. marca 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu. Okrem toho žiada, aby ústavný súd okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov a finančné zadosťučinenie 8 000 eur a náhradu trov konania.

II.

2. Sťažovateľ 25. augusta 2011 podal na okresnom súde žalobu o ochranu osobnosti. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom z 3. apríla 2017 tak, že žalovanému uložil povinnosť zdržať sa šírenia nepravdivých informácií o sťažovateľovi, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a sťažovateľovi priznal náhradu trov konania v pomere 50 %. Na odvolanie žalovaného krajský súd rozsudkom z 23. októbra 2019 potvrdil rozsudok okresného súdu. O výške trov konania okresný súd rozhodol uznesením z 22. apríla 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. júna 2020 tak, že priznal sťažovateľovi 63 eur.

III.

3. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že do podania ústavnej sťažnosti nebolo rozhodnuté o trovách konania a zvýraznil celkovú dĺžku konania. Podľa jeho názoru súd nepostupoval tak, aby ochrana jeho práv bola rýchla a účinná. Sťažovateľ ďalej tvrdí, že k priet'ahom neprispel, pričom vec bola a je po právnej a skutkovej stránke jednoduchá.

4. Okresný súd sa k ústavnej sťažnosti vyjadril tak, že v čase podania ústavnej sťažnosti už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté a o výške trov rozhodol do piatich mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Preto navrhol ústavnej sťažnosti nevyhovieť.

IV.

5. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

6. Rozhodovanie o žalobách na ochranu osobnosti patrí do bežnej agendy všeobecných súdov. Z obsahu spisu nevyplýva, že by okresný súd v konaní riešil zložité, skutkovo sporné otázky, ani nemožno identifikovať právnu náročnosť sporu. V správaní sťažovateľa neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vplývali na dĺžku konania.

7. Sťažovateľ okrem všeobecných tvrdení o tom, že konanie začalo ešte v roku 2011, v sťažnosti namieta, že do podania ústavnej sťažnosti nebolo rozhodnuté o trovách konania. Okresný súd o žalobe sťažovateľa z roku 2011 rozhodol rozsudkom z apríla 2017 a o odvolaní žalovaného rozhodol krajský súd rozsudkom z októbra 2019 tak, že potvrdil rozsudok okresného súdu. Z uvedeného je zrejmé, že právna istota sťažovateľa ohľadne práva, ktoré si uplatnil na súde, bola čiastočne dosiahnutá už rozsudkom z roku 2017, ktorý bol na odvolanie žalovaného potvrdený rozhodnutím odvolacieho súdu ešte pred podaním ústavnej sťažnosti. Po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ku ktorému došlo v novembri 2019, bolo o bagateľnej výške náhrady trov konania sťažovateľa rozhodnuté uznesením z apríla 2020. Právna istota sťažovateľa v otázke jeho práva vo veci samej a základu nároku na náhradu trov konania bola dosiahnutá právoplatnosťou rozhodnutia v novembri 2019, a to ešte predtým, ako podal ústavnú sťažnosť.

8. I keď konanie ako celok v dôsledku nerozhodnutia o výške náhrady trov konania nebolo v čase podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté, treba uviesť, že bezprostredne po podaní ústavnej sťažnosti bolo rozhodnuté aj o tejto otázke. Miera právnej neistoty sťažovateľa v čase podania ústavnej sťažnosti spočívala v tom, že nebolo rozhodnuté o jeho, čo sa týka výšky, bagateľnom nároku na náhradu trov konania. S ohľadom na mieru právnej neistoty sťažovateľa v čase podania ústavnej sťažnosti a to, že v priebehu konania o ústavnej sťažnosti bolo o výške náhrady trov konania právoplatne rozhodnuté, intenzita zásahu neodôvodňuje vyslovenie porušenia sťažovateľom označených základných práv, keďže nie každý nedostatok v rovine aplikácie

podústavného práva má automaticky za následok aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel.

9. K tomuto záveru ústavný súd dospel aj napriek tomu, že vo viacerých rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok Špatka proti Slovenskej republike z 15. 12. 2009, rozsudok A. R. spol. s r. o. proti Slovenskej republike z 9. 2. 2010, rozsudok Zarembová proti Slovenskej republike z 23. 11. 2010, rozsudok Sirotňák proti Slovenskej republike z 21. 12. 2010, rozsudok Bubláková proti Slovenskej republike z 15. 2. 2011, rozsudok Čičmanec proti Slovenskej republike z 28. 6. 2016) bol prijatý záver o tom, že so zárukami podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je súladný taký prístup ústavného súdu, v ktorom nebola posúdená celková dĺžka konania, v ktorom nebolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania. Na rozdiel od uvedených vecí je vec sťažovateľa odlišná v tom, že v čase podania ústavnej sťažnosti bolo o základe nároku na náhradu trov konania právoplatne rozhodnuté a nerozhodnutou bola len otázka celkom bagateľnej a nespornej výšky náhrady trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2021

Robert Šorl
predseda senátu